पर्णामशुष्काग्रां। हरामि पशूपामहम्" इति। 'इमां' पलाशशाखां, 'अहं', 'हरामि' गृहे प्रापयामि। कीदृशीं, 'प्राचीं' प्राच्यां दिशि प्रसृतां, 'उदीचीं' उत्तरस्यां प्रसृतां, 'इषम्' अन्नम्, 'ऊर्जं' सारादिरसञ्च 'अभिसंस्कृतां' इषेत्वोर्जेत्वेतिमन्त्रपूर्व्वकच्छेदनेन सम्पादितां, बहुपर्णत्वमशुष्काग्रत्वञ्च प्रसिद्धं। 'पशूपां' पशूनां वत्सानाञ्च पालयित्रीं, आर्द्रत्वात् पर्णबहुत्वाच्च ताडने वेदनाभावः पालनम्॥

(२२) अथ प्रसारिते शुल्वे द्वाविंशसम्भरणमन्त्रौ, तयोः प्रथमं मन्त्रमाह। "यत्कृष्णो रूपं कृत्वा। प्राविशस्त्वं वनस्पतीन्। ततस्त्वमेकविंशतिधा। सम्भरामि सुसम्भृता" ॥८॥ इति। हे अग्ने त्वं 'यत्' यस्मात् कारणात्, 'कृष्ण'मृगो भूत्वा तदीयं पूर्णां 'कृत्वा', 'वनस्पतीन्', 'प्राविशः' प्रविष्टवानसि। तथाच ब्राह्मण आम्नायते, अग्निर्देवेभ्योऽनिलायत। कृष्णो रूपं कृत्वा स वनस्पतीन् प्राविशदिति। 'ततः' तस्मात् कारणात्, 'वनस्पतिषु', प्रविष्टं त्वां 'एकविंशतिधा' पञ्चदश सामिधेनीकाष्ठानि, त्रयः परिधयः, द्वे आघारसमिधौ, अनूयाजसमिदेका, इत्येकविंशतिप्रकारं 'सुसम्भृता' सुष्ठु भरणसमर्थम्, सुखेन, 'सम्भरामि' सम्भूय धारयामि॥

(२३) अथ द्वितीयामाह। "त्रीन् परिधीꣳस्त्रिस्रः समिधः। यज्ञायुरनुसञ्चरान्। उपवेषं मेक्षणं धृष्टिम्। सम्भरामि सुसम्भृता" इति। य एते त्रयः 'परिधयः'। ये चाघारसमिधानूयाजसमिधेति त्रयः समिद्विशेषाः, एते षडपि यज्ञ-